

Posudek bakalářské práce

Edita Strachová: *Odras feministického hnutí v policiích japonské vlády v letech 2000 až 2020*

Předkládaná bakalářská práce má ambici zabývat se feministickým hnutím v moderním Japonsku a jeho dopadům na vládní politiky v oblasti genderové rovnosti a postavení žen ve společnosti. Autorka nejprve ukazuje vývoj tématu ženské rovnoprávnosti od období šógunátu po současnost a následně se v analytické části zabývá jednotlivými vládními kroky a legislativními normami, které současné japonské vlády přijaly, aby zlepšili postavení žen ve společnosti.

Téma práce hodnotím jako vhodně zvolené, aktuální a společensky samozřejmě relevantní. V práci nacházíme dobrý historický vhled do postavení žen v japonské společnosti, podložený dostatečnou znalostí problematiky, rovněž soudě podle kvalitní pramenné základny. Autorka také podle mého názoru dobře popisuje současné politiky japonských vlád, které se zejména z ekonomických důvodů snaží eliminovat některé genderové rozdíly v japonské společnosti. Práce tak nabízí zajímavý vhled do problematiky, které se dotýká všech moderních společností včetně té české, ale v jiném kulturním historickém a politickém kontextu.

Přestože se autorka zhostila svého úkolu se zaujetím pro analyzovanou problematiku, v práci se nevyhnula několika méně či více závažným chybám:

- a) Pro celou práci je charakteristické slabší jazykové podání (chyby v interpunkci, špatné psaní velkých a malých počátečních písmen – „Století“, „Buddhismus“ apod.). V řadě případů jsou autorkou požívány z mého pohledu nepřipustné anglicismy, někdy autorka japonské termíny překládá do angličtiny, ale již ne do češtiny atd.
- b) Přestože struktura práce dává obecně smysl, nadpisy kapitol a podkapitol v práci nejsou číslovány, což čtenáři ztěžuje adekvátní orientaci v textu.
- c) Teoretická část práce není tak o teorii, jako o vývoji japonského feminismu, jeho požadavcích směřujících k vládním politikům a popisem několika zásadních témat současné japonské společnosti související s ženskou otázkou. I když se autorka v této části dotýká některých obecných témat souvisejících s genderovou rovností a feminismem, nejsou nijak systematicky (teoreticky) uchopeny. Přitom práce mohla obsahovat opravdovou teoretickou část, která by nastínila základní aspekty

feministických debat a poté je aplikovat (nebo využít) na japonský případ (nebo se teorie mohla týkat problematiky implementace norem zaměřených na genderovou rovnost).

- d) Metodologická část je necelou stranu dlouhá a zcela jistě neobsahuje dostačující popis metodologických nástrojů využitých v práci nebo její obecné metodologické zakotvení. S tím se například pojí nejasnost ohledně relevance výběru Japonska jako hlavního subjektu výzkumu, protože v Asii můžeme najít země s podobným kulturním pozadím, ale v práci zkoumány nejsou (volbu té či oné země samozřejmě nezpochybňuji, ale musí to být čtenáři vysvětleno). Nakonec, zjišťovat, do jaké míry japonská vláda (či vlády) naplňují požadavky feministických kruhů je samozřejmě relevantní, ale není to samo o sobě metodologickým postupem (jak autorka v metodologické části deklaruje).

I přes výše nastíněné nedostatky se autorce předkládané bakalářské práce provedlo vybrat si nosné téma a s pomocí odborné literatury je analyticky zpracovat. Proto doporučuji práci E. Strachové k obhajobě.

V Hradci Králové 13. května 2024

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.